

รูปแบบการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศ ในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026

Management Model for Excellence of Thailand Men's National Football Team in FIFA World Cup 2026

อิษฎี ภูอินทร์ (Issadee Kutintara)*

บทคัดย่อ

กีฬาฟุตบอลกลายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดในประเทศไทยและผลงานของทีมชาติไทยเป็นสิ่งสำคัญที่นำมาซึ่งความสุขของประชาชนชาวไทย ซึ่งแผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่จัดทำโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้มีการระบุวิสัยทัศน์และเป้าหมายของทีมชาติไทยให้มีผลงานอยู่ระดับแนวหน้าของทวีปเอเชียและสร้างโอกาสในการผ่านการคัดเลือกเข้าสู่การแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายภายในปี ค.ศ. 2026 ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศในการนำมาซึ่งการพัฒนาในรูปแบบการพัฒนาทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 ซึ่งครอบคลุมถึงการเตรียมความพร้อมและทรัพยากรตลอดเส้นทางการสร้างทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเอกสารในด้านการดำเนินการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทย ทั้งในนโยบายระดับประเทศและหน่วยงาน เอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย และแนวปฏิบัติที่ดีของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น เบลเยียม เยอรมนี และแอฟริกาใต้ โดยวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่าทีมชาติไทยควรตั้งเป้าหมายในการผ่านเข้าแข่งขันในฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายโดยเน้นการพัฒนาทีมชาติในชุดเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี โดยพัฒนาตามรูปแบบของ Thailand's Way ซึ่งจะได้มาจากการสัมมนาผู้ฝึกสอน การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนักฟุตบอลไทยเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยรูปแบบการพัฒนาทีมชาติไทยเพื่อความเป็นเลิศในฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบคือ 1. การบริหารจัดการทีม 2. การฝึกซ้อมของทีมชาติ 3. การบริหารความสัมพันธ์กับสโมสร 4. การคัดเลือกผู้เล่น 5. การวางแผนการแข่งขัน 6. การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิเคราะห์เกมมาใช้ 7. การบริหารศูนย์ฝึกซ้อม และ 8. การบริหารผู้ฝึกสอน

คำสำคัญ : ทีมฟุตบอลทีมชาติไทย กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

* อาจารย์ ดร. ประจำภาควิชาการจัดการการกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Dr., Department of Sport Management, Kasetsart University

Abstract

Football has become the most popular sport in Thailand and the performance of the Thai national team is important to bring happiness to the Thai people. The 20-year national football development master plan (2060-2579), prepared by the Football Association of Thailand Under the Patronage of HM The King, the vision and goals of the Thai national team have been laid out for the leader in Asia and the opportunity to qualify for the FIFA World Cup 2026. The objective of this study was to study and compare the management styles of the Thai national football team and the good practices of the national football team. The development model of the national football team to excellence in the World Cup in 2026 covers the preparation and resources throughout the formation of the national football team to the excellence in the World Cup. This study uses qualitative research method including the documentary research on the operation of the Thai national football team, both in national policies and agencies. Documents from related agencies in Thailand were analyzed. The good practices of managing the national football team from different countries were analysed including Japan, Belgium, Germany and South Africa. By analyzing data with content analysis, the study found that the Thai national team should set a goal in qualifying to the FIFA World Cup 2026 final round, focusing on the development of the under 16 youth national team. The team will be coached to play the style of Thailand's Way, which will be developed from coaching seminar. The style of play will be developed based on strengths and weaknesses of Thai football players to maximize competitive advantage. The development of the national team for excellence in the FIFA World Cup in 2026 consists of eight elements: 1. Team management, 2. Training of the national team, 3. Relationship management with the club, 4. Player selection, 5. Competition planning, 6. Sport science and game analysis, 7. Training center management and 8. Coach management.

Keywords: Thailand National Football Team, Elite Sport

บทนำ

กีฬาฟุตบอลกลายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดในประเทศไทยทั้งการเล่นเพื่อการออกกำลังกาย การเล่นเพื่อการแข่งขันหรือเพื่อความบันเทิงและในปัจจุบันยังได้รับการส่งเสริมให้เป็นกีฬาอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้อง ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 หน่วยงานในประเทศไทยที่มีพันธกิจหลักในการส่งเสริมกีฬาฟุตบอลเพื่อยกระดับสู่การเป็นกีฬาอาชีพ ได้แก่ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ รวมไปถึงการกีฬาแห่งประเทศไทยที่รับนโยบายโดยตรงจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ส่งเสริมยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพซึ่งเป็น 1 ใน 6 ยุทธศาสตร์หลักของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ด้วยความนิยมในการชมและเล่นกีฬาฟุตบอลของประชาชนในประเทศไทย รวมไปถึงกระแสของกีฬาฟุตบอลจากต่างประเทศทำให้กีฬาฟุตบอลกลายเป็นอาชีพอย่างเต็มรูปแบบ และการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยยังเชื่อมโยงกับการแข่งขันในระดับทวีปซึ่งทำให้เกิดกระแสนิยมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีการลงทุนในการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลอาชีพด้วยเงินลงทุนมหาศาล (นลินทิพย์ พิมพ์กัสดและภรณ์ หลาวทอง ,2561) และส่งผลให้นักกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยมีรายได้เพิ่มมากขึ้นแบบก้าวกระโดด ซึ่งนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยหลายๆ คนมีรายได้โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเดือนละประมาณ 200,000 - 1,000,000 บาทต่อเดือนจากการสำรวจในช่วงต้นปี 2560 ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ที่สูงมากเมื่อเทียบกับอาชีพอื่นๆ (Foxsports, 2561)

ปัจจุบันอาชีพนักกีฬาฟุตบอลอาชีพมีรายได้สูงขึ้นและได้รับการยอมรับมากขึ้น เมื่อเล่นกีฬาอาชีพยังสามารถทำงานด้านการเป็นผู้ฝึกสอนหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ส่งผลให้ผู้ปกครองส่งบุตรหลานเข้าไปฝึกฝนในสถาบันสอนกีฬาฟุตบอลตั้งแต่อายุน้อยๆ โดยมีความคาดหวังในหลายๆ ประการ เช่น การพัฒนาต่อยอดไปสู่การเป็นนักกีฬาระดับแนวหน้า หรือการได้มีทักษะกีฬาฟุตบอลซึ่งเป็นกีฬาที่สามารถเล่นเข้าสังคมกับเพื่อนฝูง หรือมีความคาดหวังในการให้บุตรหลานได้พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวรวมไปจนถึงการมีสุขภาพที่ดี เป็นต้น (Bertomeu, 2018; Clarke, Cushion & Harwood, 2018) ซึ่งจากงานวิจัยต่างประเทศและเส้นทางสายนักฟุตบอลอาชีพจากแผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่จัดทำโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีการระบุวิสัยทัศน์ของแผนถึงการที่ทีมชาติไทยมีผลงานอยู่ระดับแนวหน้าของทวีปเอเชียและสร้างโอกาสในการผ่านการคัดเลือกเข้าสู่การแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายภายในปี 2026 และยังชี้ให้เห็นว่าเยาวชนที่มุ่งจะพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศและอาชีพจะต้องเริ่มเรียนรู้กีฬาฟุตบอลตั้งแต่อายุ 5-8 ปี จนเมื่อนักกีฬาฟุตบอลเข้าสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพในช่วงอายุตั้งแต่ 18 ปี และสามารถประกอบอาชีพนักกีฬาฟุตบอลได้จนถึงอายุ 30 กว่าปี ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานประมาณ 25 ปีที่บุคคลหนึ่งจะต้องทุ่มเทเวลา และต้องการสนับสนุนจากครอบครัวและหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านงบประมาณ เวลาและกำลังใจ โค้ชมืออาชีพที่ดูแลการฝึกซ้อม รวมถึงการศึกษาพื้นฐานและการศึกษาในวิชาชีพอื่นๆ (สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560) อย่างไรก็ตามเมื่อกีฬาฟุตบอลกลายเป็นอาชีพ มีการลงทุนทำทีมกันอย่างจริงจังโดยแต่ละสโมสรใช้งบประมาณปีละไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาทในลีกฟุตบอลอาชีพระดับสูงสุด รวมไปถึงการทำให้เกิดธุรกิจต่อเนื่อง ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ นำมาซึ่งวิชาชีพเฉพาะที่เกี่ยวข้องในการเข้ามาสนับสนุนการพัฒนานักกีฬาฟุตบอลอาชีพ เช่น การเปิดสอนสถาบันสอนกีฬาฟุตบอล สื่อมวลชน การตลาด การจัดการ

แข่งขัน การผลิตเสื้อผ้ากีฬาฟุตบอลและอุปกรณ์กีฬาฟุตบอล รวมไปถึงการพัฒนาบุคลากรที่เข้ามาสนับสนุนเช่น ผู้ฝึกสอน นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัดทางกีฬา เจ้าหน้าที่ทีมฝ่ายต่างๆ เช่น การเงิน การตลาด การจัดการสนาม การให้การศึกษาด้านกีฬาฟุตบอล (Football Education) ให้แก่ผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป รวมไปถึงเยาวชนที่สนใจในการเข้ามาสู่อาชีพกีฬาฟุตบอล ซึ่งในนานาอารยประเทศชั้นนำด้านกีฬาฟุตบอล เช่น ชาตินจากยุโรป หรือชาติในเอเชียเช่น ญี่ปุ่นต่างมีการทำสื่อเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เยาวชน และผู้สนใจเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจอันถูกต้องและเพื่อใช้เป็นการสำรวจและประเมินตนเองรวมถึงบุตรหลานก่อนที่จะเลือกให้บุตรหลานเข้ามาสู่เส้นทางสายนักฟุตบอลอาชีพ เป็นต้น (Damo, 2014; Güllich, 2013; Haugaasen, Toering & Jordet, 2014; Hornig, Aust & Güllich, 2014; O'Connor, Larkin & Williams, 2017; Unnithan, White, Georgiou, Iga & Drust, 2012)

ดังนั้นการศึกษาคั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ ในการนำมาซึ่งการพัฒนา รูปแบบการพัฒนาทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 ซึ่งครอบคลุมถึงการเตรียมความพร้อมและทรัพยากรตลอดเส้นทางการสร้างทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งนักกีฬาฟุตบอลที่จะก้าวไปเป็นทีมชาติจะต้องได้รับการเตรียมความพร้อมตามหลักการในการจัดการคนเก่งเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน (อรุณรุ่ง เอื้ออารีสุขสกุล และธีระวัฒน์ จันทัก, 2558) โดยเนื้อหาจะกล่าวถึงเส้นทางสายนักฟุตบอลอาชีพ คุณสมบัติของเยาวชนที่เหมาะสม คุณสมบัติและความพร้อมที่ผู้ปกครองและครอบครัวจะต้องมี เกณฑ์ในการเลือกสถาบันฝึกสอนฟุตบอล การส่งเสริมพัฒนาเยาวชนในด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา ความรู้ในการรักษาอาการบาดเจ็บ การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาด้านภาษา การใช้ชีวิตเพื่อเตรียมเป็นนักกีฬาอาชีพ การติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ รวมถึงต้องมีการบูรณาการทำงานของกลไกการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลทั้งระบบเพื่อให้การพัฒนาทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศเป็นไปอย่างต่อเนื่องสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผลจากการศึกษาคั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สถาบันสอนกีฬาฟุตบอล โรงเรียน และสโมสรฟุตบอลต่างๆในการนำไปพัฒนาระบบในการสนับสนุนแลพัฒนานักฟุตบอลและทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 อีกทั้งยังสอดคล้องกับเจตนารมณ์ภายใต้แผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่มุ่งสนับสนุนให้ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสามารถเข้าไปร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารทีมฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026

วิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งแต่ละวัตถุประสงค์ของการศึกษามีรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินการของทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมชาติฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary research) ทั้งแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย และต่างประเทศ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 เอกสารที่ใช้ในการศึกษาสำหรับการศึกษา เนื่องจากวัตถุประสงค์การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเอกสาร จึงไม่มีผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเอกสารที่ใช้ในการศึกษาสำหรับการศึกษา แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทย ประกอบด้วย นโยบายระดับประเทศและหน่วยงาน เอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา สโมสรฟุตบอลอาชีพ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ชาวและสถานการณ์ของทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทย เป็นต้น

2) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติที่ดีของการบริหารจัดการทีมชาติฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ โดยศึกษาในระดับสมาคมฟุตบอลต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จจำนวน 4 ประเทศจาก 3 ทวีป ได้แก่ ประเทศในทวีปเอเชียจำนวน 1 ประเทศ (ญี่ปุ่น) ประเทศในทวีปยุโรปจำนวน 2 ประเทศ (เบลเยียมและเยอรมนี) ประเทศในทวีปแอฟริกาจำนวน 1 ประเทศ (แอฟริกาใต้) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกโดยพิจารณาจาก 3 ประเด็น ได้แก่ [1] การเป็นประเทศที่เคยไปร่วมแข่งขันฟุตบอลโลก [2] การเป็นประเทศที่มีแผนยุทธศาสตร์ฟุตบอลและมีต้นแบบรายละเอียดแบบแผนการบริหารจัดการ และ [3] การอยู่ในการจัดอันดับลำดับที่ 1 – 100 ของ The FIFA World Ranking โดยสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Fédération Internationale de Football Association : FIFA)

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยเอกสาร ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ [1] แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทีมชาติฟุตบอล [2] นโยบายระดับประเทศและการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทย [3] แนวปฏิบัติที่ดีของการบริหารจัดการทีมชาติฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ โดยมีการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงจากนักวิชาการด้านการศึกษา มีค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) เท่ากับ 1.00

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การวิจัยเอกสารและการสรุปเนื้อหาจากขอบเขตของเอกสารที่เกี่ยวข้องข้างต้น

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินการของทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมชาติฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

2. การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการรับฟังความคิดเห็น โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

1) ผู้ให้ข้อมูลหลัก สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จากเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักในบทบาทหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทย จากจำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ [1] กลุ่มที่ดำเนินการด้านการวางแผนนโยบายและงบประมาณ ได้แก่ บุคลากรจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย [2] กลุ่มที่มีบทบาทหลักในการกำกับดูแลและส่งเสริมกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ได้แก่ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้บริหารลีกฟุตบอลอาชีพและสโมสรฟุตบอลอาชีพ [3] กลุ่มที่มีบทบาทในด้านการจัดการศึกษา ได้แก่ กรมพลศึกษา โรงเรียนและสถาบันสอนฟุตบอลและ [4] กลุ่มนักวิชาการ ได้แก่ อาจารย์มหาวิทยาลัยในด้านการจัดการการกีฬา อาจารย์มหาวิทยาลัยในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา

2) ผู้ให้ข้อมูลหลัก สำหรับการรับฟังความคิดเห็น (Public hearing) ถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) รูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 มีจำนวนทั้งสิ้น 150 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จากเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักในบทบาทหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทย จากจำนวน 10 กลุ่ม ได้แก่ [1] กลุ่มที่ดำเนินการด้านการวางแผนนโยบายและงบประมาณ ได้แก่ บุคลากรจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย [2] กลุ่มที่มีบทบาทหลักในการกำกับดูแลและส่งเสริมกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ได้แก่ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้บริหารลีกฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ [3] กลุ่มที่มีบทบาทในด้านการจัดการศึกษา ได้แก่ กรมพลศึกษา โรงเรียนและสถาบันสอนฟุตบอล [4] กลุ่มนักวิชาการ ได้แก่ อาจารย์มหาวิทยาลัยในด้านการจัดการการกีฬา อาจารย์มหาวิทยาลัยในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา [5] กลุ่มสื่อมวลชน ได้แก่ สื่อมวลชนทั้งทางด้านโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ที่ทำหน้าที่เสนอข่าวด้านกีฬา [6] กลุ่มผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล [7] กลุ่มแฟนฟุตบอลทีมชาติไทย [8] กลุ่มอาชีพที่สนับสนุนนักกีฬาฟุตบอล ได้แก่ เอเยนต์นักกีฬาฟุตบอล [9] กลุ่มผู้ปกครอง ได้แก่ ผู้ปกครองที่บุตรหลานเป็นนักกีฬาฟุตบอล ผู้ปกครองที่กำลังสนใจจะให้บุตรหลานเป็นนักกีฬาฟุตบอล [10] กลุ่มนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลทีมชาติในชุดทีมชาติปัจจุบัน และ อดีตนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยเอกสาร ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ [1] ประเด็นการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทย [2] ประเด็นการรับฟังความคิดเห็นถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) รูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 โดยมีการตรวจสอบ

ค่าความเที่ยงตรงจากนักวิชาการด้านการกีฬามีค่าIOC (Index of Item-Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 ทั้งสองเครื่องมือ

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทย ผนวกกับนำประเด็นต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศมาวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงประเด็นที่มีความพร้อมแล้ว รวมถึงประเด็นยังมีช่องว่างและสามารถพัฒนาเพื่อให้พัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 มีความสมบูรณ์และเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยมากที่สุด จากนั้นจัดทำ (ร่าง) รูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 และนำไปจัดการรับฟังการประชาพิจารณ์กับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและจัดการรับฟังความคิดเห็นเพื่อจัดทำรูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 ที่สมบูรณ์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และมีการตรวจสอบรูปแบบโดยการจัดทำประชาพิจารณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผลการศึกษา

1. การศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ

1.1 รูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติของประเทศไทยลีกอาชีพของประเทศไทย มีมาตรฐานสูงขึ้น อยู่ในอันดับที่ 8 ของ AFC Club Competition Ranking (Asian Football Confederation, 2018) อย่างไรก็ตามทีมฟุตบอลทีมชาติของประเทศไทยยังมีปัญหาในเชิงบริหารจัดการหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการได้เงินทุนสนับสนุนจากภาครัฐ ภาคเอกชนน้อยกว่าชาติชั้นนำอื่นๆ ในเอเชีย อีกทั้งตัวนักกีฬาทีมชาติมีความอ่อนล้าจากตารางแข่งขันระดับสโมสรและทีมชาติที่มีจำนวนมากและไม่เอื้อต่อการฝึกซ้อมของทีมชาติ อีกทั้งนักฟุตบอลอาชีพที่สังกัดสโมสรฟุตบอลในต่างประเทศ เช่นในญี่ปุ่นมีเวลารวมตัวซ้อมก่อนการแข่งขันค่อนข้างจำกัด จำนวนสโมสรอาชีพที่เริ่มได้เข้าแข่งขันในระดับทวีปยังค่อนข้างน้อย จำนวนผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถระดับโปรไลเซนส์ เอไลเซนส์ยังค่อนข้างน้อยทำให้นักฟุตบอลเยาวชนในประเทศจึงขาดการฝึกฝนอย่างถูกต้องตั้งแต่ยังเป็นเยาวชนซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของนักกีฬาฟุตบอลที่จะเติบโตมาเป็นนักกีฬาทีมชาติ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยยังไม่ประสบความสำเร็จในระดับทวีปเอเชีย

1.2 รูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติของต่างประเทศจำนวน 4 ประเทศ จากการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติที่ประสบความสำเร็จในการวางแผนระยะยาวซึ่งได้แก่ ญี่ปุ่น เบลเยียม เยอรมนี และแอฟริกาใต้ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดและเป็นรูปธรรม ทางนักวิจัยได้ศึกษาประเด็นต่างๆ ที่สำคัญของแผนการพัฒนากีฬาฟุตบอลของแต่ละชาติซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.2.1 รูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติของญี่ปุ่น (ทวีปเอเชีย) ญี่ปุ่นได้เริ่มวางแผนยุทธศาสตร์โดยกำหนดวิสัยทัศน์ 100 ปี หลังจากตกรอบฟุตบอลโลก 1994 ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1991 ทางญี่ปุ่นได้กำหนดวิสัยทัศน์ 100 ปี โดยมีเป้าหมายในการได้แชมป์ฟุตบอลโลกภายในปี ค.ศ. 2092. จากนั้นญี่ปุ่นได้ก่อตั้งลีกฟุตบอลอาชีพซึ่งในปัจจุบันถือว่าเป็นลีกอาชีพที่มีมาตรฐานสูงที่สุดลีกหนึ่งในทวีปเอเชียคือ เจลีก จากนั้นสมาคมฟุตบอลญี่ปุ่นได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ 50 ปี เมื่อปี ค.ศ. 2005 โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน 3 ประการคือ 1. ญี่ปุ่นจะเป็นเจ้าภาพฟุตบอลโลกครั้งที่ 2 และได้แชมป์ฟุตบอลโลกภายในปี ค.ศ. 2050 2. ประชาชนญี่ปุ่นจำนวน 10 ล้านคนมีฟุตบอลเป็นวิถีชีวิต สำหรับแผนระยะกลางคือช่วง ปี ค.ศ. 2015 ถึง ค.ศ. 2022

สมาคมฟุตบอลญี่ปุ่นได้กำหนดเป็น 3 ยุทธศาสตร์ใหญ่ๆ ในการพัฒนาวงการกีฬาฟุตบอลของญี่ปุ่น ได้แก่ 1. การสร้างกระแสนิยม 2. การพัฒนาความสามารถ 3. การพัฒนาองค์กร โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทีมชาติชุดใหญ่ประกอบไปด้วย 3 แผนงานคือ 1. แผนงานในด้านการพัฒนา (Development) ซึ่งจะเน้นการทำงานของคณะกรรมการฝ่ายเทคนิคของสมาคมฯ และระบบการบริหารจัดการศูนย์ฝึก โดยเน้นคุณภาพและการถ่ายโอนความรู้กันระหว่างศูนย์ฝึกแห่งชาติกับศูนย์ฝึกส่วนภูมิภาค รวมทั้งมีการประสานงานกับเจลีกและลีกระดับสูงที่นักฟุตบอลญี่ปุ่นไปแข่งขัน 2. แผนงานในการเพิ่มศักยภาพของทีมชาติญี่ปุ่น (Reinforcement of the Japan National Teams) โดยเน้นการบริหารจัดการทีมชาติทั้งชุดเยาวชนจนถึงทีมชาติชุดใหญ่ (Sugiyama, Khoo, & Hess, 2017) เพิ่มระบบการสนับสนุนนักกีฬา การประสานงานกับสโมสรต้นสังกัด สร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้นักฟุตบอลสามารถพัฒนาและแสดงศักยภาพออกมาได้มากที่สุด 3. การแข่งขันระดับนานาชาติและการเป็นเจ้าภาพการแข่งขัน โดยเน้นการเลือกคู่แข่งที่มีคุณภาพเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทีมชาติ มีการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพเพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขันและเพื่อให้แฟนฟุตบอลสนับสนุนทีมชาติ

1.2.2 รูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติของเบลเยียม (ทวีปยุโรป) หลังจากความล้มเหลวในฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 1998 ของทีมชาติเบลเยียมซึ่งตกรอบแรกในฟุตบอลโลกรอบสุดท้าย สมาคมฟุตบอลเบลเยียมได้ใช้ผลการวิจัยในการวิเคราะห์การฝึกฟุตบอลระดับเยาวชนในเบลเยียมและมีการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนอย่างเข้มข้นเพื่อออกแบบวิธีการฝึกที่เน้นให้เยาวชนมีทักษะที่เป็นเลิศ มีทักษะในการเล่นฟุตบอลและเอาชนะในสถานการณ์ 1 ต่อ 1 มีความเฉลียวฉลาด เน้นการพัฒนาทักษะในวัยเด็กมากกว่าเน้นผลการแข่งขัน และหลีกเลี่ยงการใช้ร่างกายในการประทุษคู่แข่งแต่เน้นการใช้ไหวพริบเพื่อแย่งลูกบอล นอกจากนี้เบลเยียมได้พัฒนาศูนย์ฝึกของสมาคมจำนวน 8 ศูนย์ฝึกในภูมิภาคต่างๆของประเทศเพื่อให้เยาวชนสามารถเข้าถึงการฝึกที่มีคุณภาพ

1.2.3 รูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติของเยอรมนี (ทวีปยุโรป) เยอรมนีเป็นชาติที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการแข่งขันระดับนานาชาติ แต่หลังจากประสบความสำเร็จได้แชมป์ฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 1990 และฟุตบอลชิงแชมป์แห่งชาติยุโรปในปี 1996 ทีมชาติฟุตบอลเยอรมนีก็เริ่มมีผลงานที่ตกต่ำลง จึงมีการวางแผนพัฒนาเยาวชนในระดับรากหญ้าในปี 1998 เพื่อให้ให้นักฟุตบอลทีมชาติเยอรมนีมีความสามารถในการกลับไปประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ โดยสมาคมฟุตบอลเยอรมนีได้วางระบบการอบรมผู้ฝึกสอนให้เป็นแบบแผนเดียวกันและเน้นทักษะความสามารถเฉพาะตัวของนักฟุตบอลมากขึ้นกว่าในอดีต มีการทำงาน

ร่วมกันระหว่างสมาคมฯ สโมสร ศูนย์ฝึกในภูมิภาคลงไปถึงระดับโรงเรียนรวมทั้งมีการออกใบอนุญาตรับรองศูนย์ฝึกและสถาบันสอนฟุตบอลที่มีมาตรฐาน

1.2.4 รูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติของแอฟริกาใต้ (ทวีปแอฟริกา) ในจำนวน 4 ชาติที่นำมาวิเคราะห์ ประเทศแอฟริกาใต้มีอันดับ FIFA Ranking ต่ำที่สุดและประสบความสำเร็จน้อยที่สุดโดยสามารถเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายได้เพียงแค่ 2 สมัย โดยรวม 1 ครั้งที่ปี ค.ศ. 2010 ที่เป็นเจ้าภาพแต่จบด้วยการตกรอบแรก ในปี ค.ศ. 2012 สมาคมฟุตบอลของประเทศแอฟริกาใต้จึงได้มีการวางยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนางานฟุตบอลทั้งหมด โดยได้มีการวางแผนระยะยาวในการพัฒนากีฬาฟุตบอลในประเทศตั้งแต่ระดับรากหญ้าจนถึงระดับทีมชาติ เช่นเดียวกับ 3 ชาติก่อนหน้านี้ที่ได้วิเคราะห์ว่ากว่านักกีฬาเยาวชนที่ได้รับการพัฒนาทักษะพื้นฐานอย่างถูกต้องจะเติบโตจนสามารถเก็บเกี่ยวความสำเร็จในระดับนานาชาติในชุดใหญ่ได้จะต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งแผนงานของแอฟริกาใต้ก็จะมีโอกาสที่ทีมชาติชุดใหญ่จะประสบความสำเร็จในอีก 10 ปีข้างหน้า รายละเอียดในแผนการพัฒนากีฬาฟุตบอลของแอฟริกาใต้ได้มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาผู้ฝึกสอนให้มีคุณภาพสูงเช่นเดียวกับญี่ปุ่น เยอรมนีและเบลเยียมเพื่อเป็นผู้ถ่ายทอดแนวทางและทักษะการเล่นที่ต้องการให้กับนักฟุตบอลเยาวชน มีการกำหนดเป้าหมายจำนวนผู้ฝึกสอนในการผลิต การนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนาเยาวชนและทีมชาติชุดใหญ่โดยมีแผนงานการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาตลอดช่วง 10 ปี เป็นต้น

1.3 การเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมฟุตบอลทีมชาติในต่างประเทศ

จากการการศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมฟุตบอลทีมชาติของญี่ปุ่น เบลเยียมและเยอรมนีจะเห็นได้ว่าที่ผ่านมาประเทศไทยได้ให้ความสำคัญค่อนข้างน้อยต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนในระดับรากหญ้าจนไปถึงผู้ฝึกสอนระดับสูง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญให้คุณภาพของนักฟุตบอลไทยมีความสามารถที่ด้อยกว่าทีมชั้นนำในระดับเอเชีย ทั้งๆ ที่ความชื่นชอบในการเล่นกีฬาฟุตบอลของประชาชนและเยาวชนไทยมีสูง โดยการฝึกในระดับเยาวชนและระดับรากหญ้านั้นผลการแข่งขันมากกว่าการพัฒนาทักษะที่ถูกต้อง นอกจากนี้การบริหารจัดการทีมชาติไทยในแต่ละชุดขาดการฝึกซ้อมที่ต่อเนื่องและขาดการประสานงานที่ดีกับปฏิทินการแข่งขันภายในประเทศ ซึ่งต่างจากชาติชั้นนำทั้งสามประเทศที่มีการประสานระหว่างรายการแข่งขันในแต่ละระดับจนเป็นปฏิทินกีฬาฟุตบอลสำหรับเยาวชนในแต่ละรุ่น นอกจากนี้ทั้ง 3 ชาติได้มีการพัฒนานักกีฬาระดับเยาวชนให้มีความสามารถระดับสูงที่จะสามารถไปเล่นในทีมอาชีพของลีกระดับสูงได้ ซึ่งจะเพิ่มประสบการณ์และพัฒนาความสามารถของนักฟุตบอลทีมชาติขึ้นไปอีกระดับ เนื่องจากมีการแข่งขันสูงและได้ฝึกซ้อมและแข่งขันกับนักกีฬาที่มีความสามารถสูงอยู่ตลอด นอกจากนี้ทั้ง 3 ชาติยังได้ให้ความสำคัญในการกำหนดตารางการแข่งขันสำหรับทีมชาติแต่ละชุด และพัฒนาสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาทีมชาติแต่ละชุดให้สามารถแสดงศักยภาพออกมาได้มากที่สุด

2. รูปแบบการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 จะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงแรก ยุควางรากฐานปี ค.ศ. 2017 – 2021 และช่วงที่ 2 ยุคพัฒนาปี ค.ศ. 2022-2026 โดยจากการวิจัยพบว่าความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 สำหรับศักยภาพของทีมชาติไทยปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2018 จนถึงปี ค.ศ. 2023 ที่จะเริ่มมีการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบคัดเลือกโซนเอเชียรอบแรก และในปี ค.ศ. 2024 – ค.ศ. 2025 ที่จะมีการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบคัดเลือกในโซนเอเชียรอบสุดท้าย ซึ่งจากมติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้กำหนดให้ทวีปเอเชียมีจำนวนโควต้าทีมที่เข้ารอบสุดท้ายฟุตบอลโลกเพิ่มขึ้นจากเดิม 4.5 ทีมในปี ค.ศ. 2018 เป็น 8.5 ทีมในปี ค.ศ. 2026 ซึ่งผลจากการวิจัย ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันว่าทีมชาติไทยควรตั้งเป้าความเป็นเลิศในฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 คือการเป็นหนึ่งในโควตา 8.5 ทีมที่ผ่านเข้ารอบฟุตบอลโลก 2026 ซึ่งผลการจากการวิเคราะห์คู่แข่งแล้ว มีทีมชาติชั้นนำที่ผ่านเข้ารอบฟุตบอลโลกมาอย่างต่อเนื่องเรียงตามลำดับจำนวนครั้งในการผ่านเข้ารอบสุดท้ายการแข่งขันฟุตบอลโลกนับถึงฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายปี 2018 คือ เกาหลีใต้ (10 ครั้ง) ญี่ปุ่น (6 ครั้ง) ออสเตรเลีย ซาอุดีอาระเบีย อิหร่าน (5 ครั้ง) นอกจากนี้ที่มีมาตรฐานสูงแล้วยังมีชาติอื่นๆ ที่ในช่วงการคัดเลือกฟุตบอลโลกโซนเอเชียในรอบ 5 ครั้งหลังต่างสามารถเข้าถึงรอบสุดท้ายโซนเอเชียมาตลอดและบางชาติสามารถเข้าไปแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายมาแล้วซึ่งถือว่าเป็นชาติที่มีประสบการณ์ในระดับนานาชาติที่สูงกว่าทีมชาติไทย ได้แก่ จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เกาหลีเหนือ อิรัก อุซเบกิสถาน กาตาร์ บาห์เรน คูเวต ซีเรีย เป็นต้น ซึ่งชาติเหล่านี้ถือว่าเป็นคู่แข่งสำคัญในการคัดเลือกในการผ่านเข้ารอบฟุตบอลโลก 2026 นอกจากนี้ยังมีชาติอื่นๆ ที่เห็นโอกาสในการเข้าฟุตบอลโลกปี 2026 เนื่องจากการเพิ่มโควตาจึงทำให้มีการเริ่มส่งเสริมและพัฒนาทีมอย่างจริงจังเช่นเดียวกับไทย ได้แก่ เวียดนาม อินโดนีเซีย อินเดียน มาเลเซีย เลบานอน จอร์แดน เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีจำนวนทีมมากถึง 15-20 ทีมที่มีการเตรียมการและวางแผนการพัฒนาอย่างจริงจังเพื่อการผ่านเข้ารอบสุดท้ายฟุตบอลโลก ค.ศ. 2026 ซึ่งเป้าหมายการสร้างโอกาสในการผ่านเข้ารอบสุดท้ายฟุตบอลรอบสุดท้าย ปี ค.ศ. 2026 จึงเป็นเป้าหมายที่เหมาะสมจากการวิจัยนี้

คุณลักษณะของทีมชาติไทยชุดเข้าคัดเลือกฟุตบอลโลก 2026

โดยการพัฒนาทีมให้มีโอกาสที่จะผ่านการคัดเลือกเข้าแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายในปี ค.ศ. 2026 จะต้องมีการวางแผนย้อนกลับมาจนถึงปีปัจจุบันคือ ค.ศ. 2018 ว่าทีมที่จะมีความพร้อมในการแข่งขันในการคัดเลือกฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 ควรจะเป็นนักฟุตบอลเยาวชนรุ่นใด ซึ่งจากการแข่งขันคัดเลือกฟุตบอลโลกรอบคัดเลือกโซนเอเชียสำหรับฟุตบอลโลก ค.ศ. 2026 จะมีการแข่งขันในระหว่างปี ค.ศ. 2023-2025 ซึ่งทีมชาติไทยในขณะนั้นควรจะมีนักกีฬาที่มีส่วนผสมที่มีพร้อมมากที่สุดทั้งในส่วนของประสบการณ์การแข่งขันและฟอร์มการเล่นซึ่งจากชาติต่างๆ ที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติมักจะมีนักกีฬามีอายุเฉลี่ย 27 ปี โดยอาจจะประกอบไปด้วยนักกีฬาทีมชาติที่มีประสบการณ์ที่อายุมาก เช่นมีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปและนักกีฬาวัยรุ่นที่มีอายุน้อยซึ่งมีอายุในช่วง 20 ปีต้นๆ จากการวิจัยการพัฒนาของเยอรมนีและเบลเยียมจะเห็นได้ว่าการดั้นนักฟุตบอลที่ได้รับการพัฒนาด้วยแนวทางใหม่นักฟุตบอลรุ่นเก่าจะถูกพัฒนาด้วยแนวทางเก่าซึ่งอาจจะไม่สามารถเล่นได้เข้ากับระบบที่เป็นแม่แบบในการพัฒนา เพราะฉะนั้นนักฟุตบอลเยาวชนที่ได้รับการพัฒนามาตาม

รูปแบบจะสามารถขึ้นมาเป็นทีมชาติชุดใหญ่ในสัดส่วนที่มากกว่ารุ่นอื่นๆ ดังเช่น ทีมชาติเยอรมนีและเบลเยียมที่ใช้แกนหลักจากผู้เล่นเยาวชนที่ได้รับการพัฒนามาจากรูปแบบที่สร้างขึ้นใหม่ ในกรณีของทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทยผลจากการวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าเรียกว่า ช่วงแรก ปี ค.ศ. 2017 – 2021 มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาแนวทางการเล่นแบบ Thailand's Way โดยการสัมมนาผู้ฝึกสอนและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเล่นฟุตบอลที่สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้นักกีฬาไทย การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อมวิเคราะห์การแข่งขัน และคัดเลือกนักกีฬา การใช้เทคโนโลยีในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์จัดสร้างฐานข้อมูลคู่แข่ง โดยผู้เล่นทีมชาติชุดที่พัฒนาตามแนวทาง Thailand's Way จะเน้นที่ชุดเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ซึ่งในวัยนี้นักฟุตบอลยังสามารถปรับเปลี่ยนแนวทางการเล่นให้มีความเข้าใจได้มากกว่านักฟุตบอลรุ่นอายุที่มากกว่าซึ่งการปรับเปลี่ยนเป็นไปได้ยาก และเมื่อถึงการคัดเลือกฟุตบอลโลกในปี 2023-2025 ผู้เล่นชุดนี้ก็จะมียุวัย 21-23 ปี รวมกับนักฟุตบอลรุ่นที่มีประสบการณ์และสามารถเล่นเข้าระบบทีมก็จะเป็นทีมที่มีส่วนผสมที่ดีภายใต้แนวทางการเล่นแบบ Thailand's way

เป้าหมายการพัฒนาทีมเยาวชนสู่ทีมชาติชุดใหญ่อย่างต่อเนื่องตลอดช่วงปี ค.ศ. 2018 – ค.ศ. 2023

การพัฒนาผู้เล่นชุดเยาวชนจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายจากการเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ค.ศ. 2018 – ค.ศ. 2023 ที่ทีมเยาวชนชุดต่างๆ ทั้งรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี 19 ปี และชุดปรีโอลิมปิก(21-23 ปี) จะเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งสิ่งสำคัญจากการวิจัยและการทบทวนรูปแบบการพัฒนาของชาติต่างๆ คือทีมฟุตบอลเยาวชนทีมชาติชุดที่เป็นความหวังในอนาคตควรจะต้องสามารถเข้าไปแข่งขันฟุตบอลเยาวชนโลกรอบสุดท้ายซึ่งเป็นรายการที่ได้แข่งขันกับทีมที่มีความสามารถสูงจากทั่วโลกซึ่งจะสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เล่นเยาวชน นอกจากนี้เมื่อกลับมาแข่งขันในระดับเอเชียก็เพิ่มความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้เวทีการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนโลกยังเป็นเวทีที่แมวมองจากสโมสรฟุตบอลจากต่างประเทศจะเก็บข้อมูลผู้เล่นที่มีความสามารถสูงเพื่อพัฒนาต่อยอดไปสู่การเล่นฟุตบอลอาชีพในลีกอาชีพใหญ่ๆ เช่น ลีกฟุตบอลอาชีพในทวีปยุโรป หรือแม้กระทั่งลีกในทวีปเอเชียดังเช่น ที่ลีกญี่ปุ่นเปิดโอกาสให้นักฟุตบอลจากชาติต่างๆ ในเอเชียมากขึ้น โดยรายการสำคัญที่ทีมเยาวชนชุดอายุไม่เกิน 16 ปีที่เตรียมสำหรับฟุตบอลโลกในปี ค.ศ. 2026 ควรจะผ่านเข้ารอบคือการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนโลกในปี ค.ศ. 2019 หรืออย่างน้อยรอบ 8 ทีมสุดท้ายโซนเอเชีย และเมื่อทีมเยาวชนชุดนี้เติบโตขึ้นไปเล่นในรุ่นอายุไม่เกิน 19 ปีก็ควรจะสามารถเข้าไปแข่งขันฟุตบอลเยาวชนโลกรอบสุดท้ายในปี ค.ศ. 2021 หรือรอบ 8 ทีมสุดท้ายโซนเอเชีย และเมื่อทีมชุดนี้เลื่อนขึ้นไปเล่นในทีมชุดปรีโอลิมปิกก็ควรเข้ารอบ 8 ทีมสุดท้ายการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนอายุไม่เกิน 23 ปีชิงชนะเลิศแห่งเอเชียในปี 2022 และสามารถเข้าไปแข่งขันในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ปี ค.ศ. 2024 ซึ่งช่วงปี ค.ศ. 2021-2023 นักฟุตบอลจากทีมเยาวชนชุดนี้ก็จะเริ่มถูกดันขึ้นไปเล่นทีมชาติชุดใหญ่และพร้อมเข้าทำการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบคัดเลือกในปี 2023 จนถึงปี 2025

กลยุทธ์ในการพัฒนาทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในฟุตบอลโลก ค.ศ. 2026

จากการศึกษาได้มีการสรุปแนวทางในการพัฒนาแนวทางการเล่นฟุตบอลแบบ Thailand's Way ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งหมด 11 ข้อ ได้แก่ 1. รวดเร็วและเชี่ยวชาญด้านเทคนิค 2. มุ่งมั่นต่อเป้าหมาย 3. ประสานงานในการเล่น 4. เคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง 5. เผชิญหน้าพร้อมฝ่าฟัน 6. แข็งแกร่งและทานทน 7. ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ 8. แย่งบอลคืนอย่างรวดเร็ว 9. กระจายการทำประตู 10. จิตใจใฝ่แข่งขัน 11. มุ่งมั่นชัยชนะ ซึ่งทั้งหมด 11 ข้อนี้จะต้องมีการพัฒนาคู่มือการฝึกและถ่ายทอดผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนไปยังสถาบันฝึกฟุตบอลและโรงเรียนในระดับรากหญ้าเพื่อให้แนวทางการสอนฟุตบอลเป็นมาตรฐานและมีคุณภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบที่เยอรมนี เบลเยียม ญี่ปุ่น และ แอฟริกาใต้วางรูปแบบการฝึกที่เหมือนกันทั้งประเทศ ให้แก่ผู้ฝึกสอนในประเทศตนเอง นอกจากการพัฒนาโค้ชฟุตบอลในระดับเยาวชนแล้ว การบริหารจัดการทีมชาติไทยสามารถสรุปกลยุทธ์ได้ทั้งหมด 8 ข้อ ได้แก่

1. การบริหารจัดการทีม (Team Management) คือการจัดโครงสร้างทีมเทคนิคดูแลทีมชาติชุดเยาวชน ทีมชาติชุดปรีโอลิมปิก ทีมชาติชุดใหญ่ให้มีคัลองตัวและสามารถแบ่งปันข้อมูลผู้เล่นเพื่อส่งต่อผู้เล่นรุ่นที่สูงขึ้น

2. การฝึกซ้อมของทีมชาติ (Team Training) คือการเก็บตัวฝึกซ้อมของทีมชาติเยาวชน ทีมชาติชุดปรีโอลิมปิกและทีมชาติชุดใหญ่ที่สอดคล้องกับการแข่งขันรายการภายในประเทศในแต่ละรุ่น การแข่งขันลีกอาชีพภายในประเทศและต่างประเทศ การกำหนดตารางแข่งขันรายการในประเทศและลีกอาชีพ การกำหนดตารางฝึกซ้อม การเดินทาง แผนการฝึกซ้อมและระยะเวลาในการรวมตัวฝึกซ้อมในแต่ละปี เช่น ช่วงปิดฤดูกาลแข่งขันลีก ช่วงก่อนการแข่งขันระดับนานาชาติ

3. การบริหารความสัมพันธ์กับสโมสร (Club Relations) คือการบริหารความสัมพันธ์กับสโมสรทั้งในประเทศ โรงเรียน และสโมสรในต่างประเทศในการขอตัวนักกีฬามาร่วมฝึกซ้อมและแข่งขันในนามทีมเยาวชน ทีมปรีโอลิมปิกและทีมชาติ การชดเชยค่าเสียหายในกรณีเกิดการบาดเจ็บ หรือการฝึกซ้อมนักกีฬาทีมชาติที่สอดคล้องกับปฏิทินการแข่งขันในประเทศ

4. การคัดเลือกผู้เล่น (National Team Selection) การคัดเลือกผู้เล่นซึ่งจะมีทีมงานผู้ฝึกสอนติดตามความก้าวหน้าของนักฟุตบอลทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งตามรายการแข่งขันระดับสูงภายในประเทศ เช่น ฟุตบอลลีกอาชีพ ไทยแลนด์ยูธลีกและฟุตบอลกรมพลศึกษา นอกจากนี้สมาคมฯ ยังต้องสร้างมูลค่าลีกและมาตรฐานการแข่งขันในลีกให้สูงขึ้นเพื่อให้นักกีฬาฟุตบอลจากประเทศไทยได้มีโอกาสเข้าแข่งขันรายการระดับทวีปมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการพัฒนาผู้เล่นเยาวชนให้มีความพร้อมทั้งในด้านเทคนิค ทักษะและสมรรถภาพทางกาย รวมไปถึงความพร้อมในการปรับตัวใช้ชีวิตในต่างประเทศ เพื่อก้าวไปสู่การเล่นฟุตบอลอาชีพในลีกที่มีมาตรฐานสูงเช่นในลีกชั้นนำของเอเชีย ไปจนถึงลีกของยุโรป นอกจากนี้สมาคมฯ ยังต้องร่วมกับสปอนเซอร์หรือชาวไทยที่เป็นเจ้าของสโมสรในลีกฟุตบอลอาชีพในยุโรปที่ช่วยสนับสนุนนักฟุตบอลเยาวชนไทยหรือนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยให้มีโอกาสไปฝึกฝนหรือเดินทางไปทดสอบฝีเท้าเป็นลักษณะการยืมตัวและให้เวลาในการพิสูจน์ตนเอง

5. การวางแผนการแข่งขัน (National Team Matches) ในแต่ละรุ่นมีความแตกต่างเนื่องจากการเล่นในระดับเยาวชนมักจะไม่มีรายการแข่งขันอย่างเป็นทางการในระดับนานาชาติ ซึ่งมีความจำเป็นต้องส่งทีมเยาวชนไปแข่งเก็บประสบการณ์ตามรายการที่มีการเชิญแข่ง หรือสมาคมฯ จะต้องจัดแข่งขันเองเพื่อให้ทีมเยาวชนมีรายการแข่งขันก่อนจะถึงรายการระดับอาเซียน รอบคัดเลือกโซนเอเชีย และรอบสุดท้ายโซนเอเชีย ส่วนทีมชาติชุดใหญ่จะต้องมีการวางแผนการอุ่นเครื่องที่คำนึงถึงเรื่อง FIFA Ranking ด้วยเนื่องจากจะมีผลต่อการจับสลากในการแบ่งกลุ่มทั้งการแข่งขันชิงแชมป์เอเชียและฟุตบอลโลกรอบคัดเลือกต่างใช้ FIFA Ranking เข้ามาเป็นเกณฑ์ อย่างไรก็ตามก็ต้องมีความสอดคล้องกับคู่แข่งที่จะเจอในการแข่งขัน เช่น รอบสุดท้ายของรายการชิงแชมป์เอเชียจะต้องเลือกทีมในการอุ่นเครื่องที่มีสไตล์การเล่นที่คล้ายคลึงกับคู่แข่งในรอบสุดท้าย

6. การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิเคราะห์เกมมาใช้ (Sport Science and Game Analysis) มีการนำการคิดค้นใหม่ๆ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิเคราะห์เกมมาใช้เพื่อสร้างความได้เปรียบในเชิงเทคนิค ทักษะ และแทคติคต่างๆ รวมทั้งลดการเสียเปรียบต่างๆ ในการแข่งขัน มีการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการวิจัย การนำเครื่องมืออุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาต่างๆ เข้ามาช่วย การจัดทำโปรแกรมสำเร็จรูปที่ช่วยในการวิเคราะห์การเล่นและการวิเคราะห์คู่แข่ง

7. การบริหารศูนย์ฝึกซ้อม (Training Center) การบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมของทีมชาติแต่ละชุด สถานที่เก็บตัว สิ่งแวดล้อมในด้านฟุตบอล การจัดการอุปกรณ์ ระบบสนับสนุนทั้งด้านการแพทย์การฟื้นฟูที่ฟัก การดูแลด้านโภชนาการ การจัดระบบการศึกษาและสวัสดิการสำหรับนักกีฬา

8. การบริหารผู้ฝึกสอน (Coaches) การคัดเลือกและประเมินคณะผู้ฝึกสอนทีมชาติ การสรรหาการทำสัญญา การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนการซ้อม การสนับสนุนการทำงานของคณะผู้ฝึกสอน การประเมินผลงาน การต่อสัญญา รวมไปถึงการถ่ายทอดองค์ความรู้ผู้ฝึกสอนไทย

สรุปและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้พบว่าการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยที่ผ่านมาในอดีตพบกับอุปสรรคเนื่องจากคุณภาพของนักกีฬายังมีความสามารถด้อยกว่าชาติชั้นนำของทวีปเอเชีย และการเติบโตของฟุตบอลลีกทำให้ไม่สามารถรวมตัวฝึกซ้อมได้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานเช่นในอดีต จากการศึกษารูปแบบการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศจากชาติชั้นนำ 3 ชาติได้แก่ ญี่ปุ่น เบลเยียม และเยอรมนี ปรากฏว่าชาติต่างๆ เหล่านี้ได้มีการสร้างระบบเพื่อพัฒนากีฬาฟุตบอลในระยะยาวโดยเน้นการพัฒนาผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถสูงจำนวนมาก มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกตามภูมิภาคและทำงานร่วมกับสถาบันสอนฟุตบอลและโรงเรียนในการฝึกให้มีคุณภาพและระบบเดียวกัน รวมทั้งมีการประสานงานในด้านปฏิทินการฝึกซ้อมและแข่งขันที่สอดคล้องกัน นอกจากนี้ทั้ง 3 ชาติยังได้พัฒนาการฝึกเยาวชนในด้านความสามารถเฉพาะตัว เน้นการใช้ไหวพริบ มีการกำหนดตารางการแข่งขันของทีมชาติทุกชุด และสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการแสดงความสามารถของนักกีฬาทีมชาติทั้งในด้านการประสานงานกับสโมสรต้นสังกัดและระบบสนับสนุนต่างๆ

ในงานวิจัยนี้ยังได้สรุปรูปแบบในการพัฒนาทีมชาติไทยเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 ซึ่งทีมชาติไทยควรตั้งเป้าหมายในการผ่านเข้าแข่งขันในฟุตบอลโลกรอบสุดท้าย โดยเน้นการพัฒนาทีมชาติในชุดเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี โดยพัฒนาตามรูปแบบของ Thailand's Way ซึ่งจะได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนักฟุตบอลไทยเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยรูปแบบการพัฒนาทีมชาติไทยเพื่อความเป็นเลิศในฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1. การบริหารจัดการทีม 2. การฝึกซ้อมของทีมชาติ 3. การบริหารความสัมพันธ์กับสโมสร 4. การคัดเลือกผู้เล่น 5. การวางแผนการแข่งขัน 6. การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิเคราะห์เกมมาใช้ 7. การบริหารศูนย์ฝึกซ้อม และ 8. การบริหารผู้ฝึกสอน

อย่างไรก็ตามการที่แผนการพัฒนาระยะยาวตั้งแต่ระดับรากหญ้าจะเห็นผลเป็นรูปธรรมจะใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 15 ปีกว่าที่เยาวชนที่ได้รับการพัฒนาจากผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพและถ่ายทอดต้นแบบทั้งเรื่องทักษะการเล่นการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและจิตใจจนเติบโตขึ้นสู่ระดับสูง (Bertomeu, 2017; Howie, & Allison, 2015) จาก 4 ชาตินี้ได้วิเคราะห์ในงานวิจัยฉบับนี้พบว่าญี่ปุ่นเริ่มปฏิรูปในปี 1992 และสามารถผ่านเข้ารอบฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายในปี 1998 เป็นเจ้าภาพในปี 2002 และสามารถผ่านเข้ารอบ 2 โดยที่ไม่ได้เป็นเจ้าภาพในปี 2010 ส่วนเยอรมนีหลังจากเริ่มปฏิรูปในปี 1998 ใช้เวลา 16 ปีถึงสามารถกลับไปคว้าแชมป์ฟุตบอลโลกในปี 2014 รวมทั้งเบลเยียมที่เริ่มทำแผนในปี 1998 และสามารถเข้ารอบ 8 ทีมสุดท้ายฟุตบอลโลกในปี 2014 และได้อันดับ 3 ในปี 2018 จากแผนงานในการพัฒนาทีมชาติไทยซึ่งเริ่มในปี 2017 จึงจำเป็นต้องใช้เวลาอีกไม่ต่ำกว่า 15 ปีจึงจะเห็นผลเป็นรูปธรรมซึ่งโอกาสที่ทีมชาติไทยชุดใหญ่จะมีโอกาสอย่างแท้จริงน่าจะเป็นฟุตบอลโลกในปี ค.ศ. 2034

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าโอกาสในการพัฒนาทีมชาติไทยชุดใหญ่เพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 คือการผ่านเข้าแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายถือว่ามีโอกาสเป็นไปได้เนื่องจากการเพิ่มโควตาของทวีปเอเชียจาก 4.5 ทีมเป็น 8.5 ทีม อย่างไรก็ตามผลการศึกษาชี้ว่าจะต้องมีการเตรียมการใน 8 องค์ประกอบคือ 1. การบริหารจัดการทีม 2. การฝึกซ้อมของทีมชาติ 3. การบริหารความสัมพันธ์กับสโมสร 4. การคัดเลือกผู้เล่น 5. การวางแผนการแข่งขัน 6. การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิเคราะห์เกมมาใช้ 7. การบริหารศูนย์ฝึกซ้อม และ 8. การบริหารผู้ฝึกสอน อย่างไรก็ตามหลายองค์ประกอบมีปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ เช่นความสัมพันธ์กับสโมสรที่เป็นต้นสังกัดของนักฟุตบอล แผนการแข่งขันรวมถึงคู่แข่งที่รองรับการอุ่นเครื่องที่มีปัจจัยอื่นๆ เช่น อันดับฟีฟ่าแรงกิ้ง ประโยชน์ที่ทีมคู่แข่งจะได้จากการอุ่นเครื่องทั้งผลประโยชน์ด้านอันดับฟีฟ่าแรงกิ้งและผลประโยชน์ด้านการเงิน นอกจากนี้ผลกระทบจากโควตานักกีฬาต่างชาติ (Charyev, 2016). และตำแหน่งศูนย์หน้าชาวไทยที่ขาดโอกาสในการลงเล่นในลีกย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถของผู้เล่นทีมชาติไทย (Rockerbie, 2016)

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการทีมชาติในเชิงลึกของชาติที่จะเป็นคู่แข่งชั้นสำคัญในทวีปเอเชียที่มีแผนการพัฒนาทีมเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบคัดเลือกโซนเอเชียในปี ค.ศ. 2026 เช่น จีน อุซเบกิสถาน เกาหลีเหนือ อิรัก กатар ซีเรีย เวียดนาม อินเดีย อินโดนีเซีย เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาการของนักกีฬาเยาวชนในแต่ละประเทศ

2. ควรศึกษาอุปสรรคระหว่างเส้นทางในการพัฒนาของชาติที่มีการวางแผนระยะยาวแต่ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายว่าปัจจัยใดส่งผลต่อการพัฒนาของชาติต่างๆ ที่มีการวางแผน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- Auareesuksakun, A., & Chuntuk, T. (2015). *kānbōrīhān c̣hatkān khon keng choēngkon yut : patchai samkhan sū khwām daipriāp thāngkān khāngkhan yāng yangyūn*. [An Optimal Strategic Talent Management: Key Success Factors for Sustainable Competitive Advantage]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 8,3 (September - December) : 1096-1112.
- อรุณรุ่ง เอื้ออารีสุขสกุล และธีระวัฒน์ จันทิก (2558). การบริหารจัดการคนเก่งเชิงกลยุทธ์: ปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน, Veridian E-Journal, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน – ธันวาคม 2558, หน้า 1096-1112.
- Football Association of Thailand under the Royal Patronage (2017). *phāen māēbot phatthanā futbōk hāng chat raya yāo yīsip pī (Phō.Sō. sōngphanhārōjhoksip to sōngphanhārōjchetsipkāo)* [The Master Plan of National Football Development (2017-2036)]. Bangkok. Football Association of Thailand under the Royal Patronage.
- สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2560). *แผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)*. กรุงเทพมหานคร : สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- Ministry of Tourism and Sport (2017). *phāen phatthanākān kilā hāng chat chabap thī hok (Phō.Sō. sōngphanhārōjhoksip - sōngphanhārōjhoksipī)* [The 6th National Sport Development Plan (2017-2021)]. Office of Minister, Ministry of Tourism and Sports. Bangkok, War Veteran Organization Officer of Printing Mill.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564)*. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- Pimklat, N.,& Loatong, P. (2018). *sakkayaphāp sinkhā læ bōrīkān kānthōngthīeo choēng wathanatham kilā læ nanthanākān thī sāmāt dungdūt læ chuām yōng thāngkān thōngthīeo dai khōng c̣hangwat burī ram Surin sīsakēt* [Potential of Cultural, Sports and Recreation Tourism's Products and Services that can Attract Relate to Tourism in Buriram, Surin and Sisaket Province] Veridian E-Journal, Silpakorn University 11,1 (January - April) : 505-522.

นลินทิพย์ พิมพ์ก๊อตและภรณี หลาวทอง (2561). ศักยภาพสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและ
นันทนาการที่สามารถดึงดูดและเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวได้ของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ.
Veridian e-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ.ปีที่ 11 ฉบับที่ 1
เดือนมกราคม-เมษายน 2561, หน้า 505-522.

ภาษาต่างประเทศ

- Asian Football Confederation (2018). AFC Club Competition Ranking, Retrieved on 30 July 2018
from <http://www.the-afc.com/afc-ranking/>
- Bertomeu, J.F.G. (2018). Too Late for Talent to Kick In? The Relative Age Effect in Argentinian
Male Football. *Soccer & Society*, 19 (4), 573-592.
- Charyev, G. (2016). Consequences of the Limit on Foreign Players in Russian Football, *Soccer &
Society*, 17(4), 571-587.
- Clarke, N.J., Cushion, C.J. & Harwood, C.G. (2018) Players' Understanding of Talent Identification
in Early Specialization Youth football, *Soccer & Society*,
DOI: 10.1080/14660970.2018.1432388
- Damo, A.S. (2014). Training Soccer Players in Brazil, *Soccer & Society*, 15:1, 93-107.
- Foxsports. (2561). 10 ผู้เล่นชาวไทยที่มีค่าตัวมากที่สุดในประวัติศาสตร์. Retrieved on 30 July, 2018 from
<https://www.foxsports.co.th/foot-ball/thai-football/7723/10>
- Güllich, A. (2013). Selection, De-selection and Progression in German Football Talent
Promotion, *European Journal of Sport Science*, 14(6), 530-537.
- Haugaasen, M., Toering, T. & Jordet, G. (2014). From Childhood to Senior Professional Football:
Elite Youth Players' Engagement in Non-football Activities, *Journal of Sports
Sciences*, 32(20), 1940-1949.
- Hornig, M., Aust, F. & Güllich, A. (2014). Practice and Play in the Development of German Top-
level Professional Football Players, *European Journal of Sport Science*, 16(1), 96-105.
- Howie, L. & Allison, W. (2015). The English Football Association Charter for Quality: the
Development of Junior and Youth Grassroots Football in England, *Soccer & Society*,
17(6), 800-809.
- O'Connor, D., Larkin, P. & Williams, A.M. (2017). Observations of Youth Football Training: How
Do Coaches Structure Training Sessions for Player Development?, *Journal of Sports
Sciences*, 36(1), 39-47.

Rockerbie, D.W. (2016). The Importance of Domestic Football Leagues to International Performance: Predicting FIFA Points, *Soccer & Society*, DOI: 10.1080/14660970.2016.1267627.

Sugiyama, M., Khoo, S. & Hess, R. (2017). Grassroots Football Development in Japan, *The International Journal of the History of Sport*, DOI: 10.1080/09523367.2017.1340881

Unnithan, V., White, J., Georgiou, A., Iga, K. & Drust, B. (2012). Talent Identification in Youth Soccer, *Journal of Sports Sciences*, 30(15), 1719-1726.